

DEISHARAM TÈRRA VERDA ENTAS NAUES GENERACIONS ?

Aué mos planhem des huecs que crèmen quauquarren mès qu'era tèrra. Crèmen, tanben, ua part dera nòsta vida.

Cada estiu mos i tornam a trobar. E qué hem era rèsta der an? Soent, ben pòc, lèu arren. Un còp superada era crisi des incendis, deisham de pensar-i e non hèm era mantenença de besonh, pr'amor que, entre d'aites causes, sabem que cau invertir-i fòrça sòs.

Ath delà d'aquerò, deishen d'èster notícia pes mejans de comunicacion e, donques, "dèishen d'existir". Ac auem acabat de normalizar deth tot, coma se siguesse un eveniment mès, pròpri dera epòca.

Es responsables dera mantenença des bòsqui i an fòrça a díder, perque non sonque dispòsen deth poder sobre quines mesures se pòden préner, mès perque ath dessus an estat escuelhudi entà hè'c.

E mentretant, aqueth madeish an, ua naua generacion existirà dessus era nòsta planeta. E nosati? Qué i podem hèr? Donques seguraments mès deth que mos pensam.

Mos cau un cambiament de mentalitat; mos cau estimar era tèrra!

Dilhèu ei malauta..., e sonque mos demane que la escotesquem e la suenhesquem, coma ac haríem damb un èsser estimat. O coma ac hè eth pagés, que i demore ath costat e ne coneish es cicles, conscient que li va era vida; per açò la susvelhe damb afecte e esfòrç.

Cau que nosati mos apropesquem ara tèrra des de un aute punt d'enguarda, pr'amor que mos auem aluenhat massa. Non sonque mos cau pensar en aquerò que mos pòt dar, se non tanben en respècte e era estima que merite..., s'ei que de vertat volem reconnectar-i cau qu' ac hèsquem sense méter eth risc ne çò que èm ne çò qu' auem. I a pro elements en contra, e es conseqüéncias tostemp son terribles.

En tot parlar des d'un punt d'enguarda teoríc e generau, mos hè era impression que, actuauments, era gent va tath bòsc tà cercar qué ne pòt arrecéber, a cercar era manèra de gaudir dera natura, mès jamès a tractar de veir qué pòt dar-li, e damb actitud d'arregraïment.

Atau ei era estima e er amor de vertat: non sonque veir eth profit que podem a trèir'n, se non tanben qué podem hèr entà aufrir-li quauquarren deth çò portam laguens.

Pr'amor que... Qué podem dar nosati ara tèrra aquíu a on vam, s'era nòsta mentalitat ei méter nòrmes, proibicions e sancions per tot? E ath dessus les evadim pr'amor que non mos susvelhen...? E que divertit ac trobam se non mos an vist...!

Nosati auem eretat era tèrra e, se mès non, mos calerie sajar de traspasar-la melhorada as que vien darrèr. Ei un traspàs generacionau, era nòsta responsabilitat, e la mos cau

assumir damb consciència de çò que i a en jòc, en tot saber que cau un cambiament prigond ena manèra coma interactuem damb er entorn e en tot actuar damb aunestetat.

Un bòsc crème en quate dies, mès dilhèu calerà quaranta ans entà que torne a èster eth que ère. E non mos ac podem perméter!

Auem de besonh cambiaments e mos aderim ath clam: actituds renauides, mesures de prevencion, campanhes de sensibilizacion e pressupòsti reaus d'ajuda entà netejar es bòsqui.

Roser Garcia, mèstra

Maria Pàrraga, mèstra e pedagòga

AEPI. Associació Europea de Programes Intergeneracionals

14 d'en agost de 2025

Junh-te ara crida entà protegir es nòsti bòsqui:

Se vòs aderir-te ad aguesta peticion, hitg eth tò nòm coma mòstra de supòrt e compartís aquest messatge damb era tua comunitat. Cada votz compde entà her arribar eth besonh urgent de protegir es nòsti bòsqui e garantir un futur mès sostenible entà toti. Hem pinha entà preservar er entorn e transméter as que vieràn darrèr nòste era valor d'ua tèrra suenhada damb responsabilitat e amor.

Era natura mos parle. Escotem-la! Actuesquem!

Indica-mos eth tò nòm e era tua profession a info@aepi.es